

Diplomová práce

Percepce homosexuálních osob a párů v České republice

Pavla Brůhová

Oponovaná diplomová práce P. Brůhové se zabývá problémem homosexuality, resp. její percepce. Práce je rozdělena na dvě části – teoretickou a empirickou. Autorka se problémem snaží řešit sociologicky (včetně použitého výzkumu), byť s ohledem k tématu je nutno akceptovat i sociálně-psychologické a sexuologické přístupy k danému problému, což autorka splňuje.

V teoretické části autorka čtenáře uvádí do problematiky a dále nabízí základní témata týkající se homosexuality a postavení homosexuálních osob ve společnosti. Teoretická část se opírá o současné odborné publikace. V kapitole 1.4 předkládá diplomantka základní koncepte homosexuality. Přivítal bych však v dalším textu poněkud podrobnější argumentaci vycházející ze sociálně-konstruktivistických či sociálně-biologických koncepcí (např. tvrzení Weisse a Zvěřiny citované na str. 15, že zastoupení homosexuálně orientovaných jedinců v populaci je poměrně stabilní a neovlivnitelné společností by bylo zajímavé konfrontovat s faktem nárůstu homosexuality v konkrétních společnostech a v konkrétních historických údobích či s tezí nárůstu homosexuality v souvislosti s nárůstem složitosti sociálních struktur a nárůstem konkurence napříč pohlavími apod.).

Positivně vnímám snahu autorky podložit teoretická tvrzení empirickými daty, byť i zde by byl vhodný jistý podrobnější (či kritický) komentář (např. na str. 33 autorka uvádí, že zkušenost s diskriminací v církvi zažila 22% věřících homosexuálně orientovaných lidí a na str. 36 dále uvádí, že 65% homosexuálně orientovaných osob se setkalo s určitou formou diskriminace. Pokud se spolehne jen na tato data, pak církev vychází jako překvapivě liberální vůči homosexuálně orientovaným věřícím. Podobně citovaný výzkum Jánošové by si zasloužil kritičtější reflexe).

Třetí dílčí námitku bych směřoval k pozornějšímu a přesnějšímu zacházení s pojmy a formulacemi (např. argumentace uvedená na str. 39-40 nepopírá rodičovské tužby homosexuálně orientovaných párů, ale zpochybňuje vhodnost homosexuálních párů pro výchovu dítěte).

Na druhé straně je teoretická část zpracována velmi přehledně. Přes výše uvedené námitky ji považuji za vcelku zdařilou a z hlediska naplnění cíle diplomové práce vhodnou a logicky stavěnou.

Druhá část práce je věnovaná samostatnému výzkumu, který diplomantka v rámci své práce provedla. Diplomantka volila pro sběr dat kvalitativně orientovanou techniku otevřených rozhovorů. Pořízení, zpracování a interpretaci jednotlivých rozhovorů považuji za zdařilé, byť se diplomantka dopustila několika nejasností a nepřesností (např. nebylo plně využito potenciálu kvalitativní techniky s ohledem na zjištění maxima relevantních informací). Tyto však vnímám jako odraz minimálních zkušeností diplomantky s výzkumem. Na druhé straně oceňuji, že diplomantka samotný výzkum realizovala, což vzhledem k vytčenému cíli práce považuji za vhodné.

V konečném hodnocení zastávám názor, že výsledná práce je, přes výše uvedené námitky, zdařilá a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

Tomáš Fantyš